

SCI-CONF.COM.UA

FUNDAMENTAL AND APPLIED RESEARCH IN THE MODERN WORLD

**ABSTRACTS OF VIII INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
MARCH 17-19, 2021**

**BOSTON
2021**

FUNDAMENTAL AND APPLIED RESEARCH IN THE MODERN WORLD

Abstracts of VIII International Scientific and Practical Conference

Boston, USA

17-19 March 2021

Boston, USA

2021

UDC 001.1

The 8th International scientific and practical conference “Fundamental and applied research in the modern world” (March 17-19, 2021) BoScience Publisher, Boston, USA. 2021. 1110 p.

ISBN 978-1-73981-124-2

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Fundamental and applied research in the modern world. Abstracts of the 8th International scientific and practical conference. BoScience Publisher. Boston, USA. 2021. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/viii-mezhdunarodnaya-nauchno-prakticheskaya-konferentsiya-fundamental-and-applied-research-in-the-modern-world-17-19-marta-2021-goda-boston-ssha-arhiv/>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine, Russia and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: boston@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua>

©2021 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2021 BoScience Publisher ®

©2021 Authors of the articles

70.	<i>Евдокименко Н. М., Песоцкая Л. А., Павленко А. А., Щукина Е. С.</i> ИНТЕГРАЦИЯ ЗНАНИЯ – ОСНОВА ГУМАНИЗАЦИИ ОБРАЗОВАНИЯ.	467
71.	<i>Жигора І. В.</i> СУЧАСНІ ПІДХОДИ ФОРМУВАННЯ ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ В ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.	472
72.	<i>Житова О. П.</i> ПОШИРЕННЯ ТРЕМАТОД У ЧЕРЕВОНОГИХ МОЛЮСКІВ ВОДОЙМ УКРАЇНСЬКОГО ПОЛІССЯ.	481
73.	<i>Жолдасбекова С. А., Мадиева Д. П., Байзахова С. Ш., Баймурза А.</i> ПРОЕКТИРОВАНИЕ ЦЕЛЕЙ И РЕЗУЛЬТАТОВ ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ В СФЕРЕ МЕЖДУНАРОДНЫХ ТРЕБОВАНИЙ.	484
74.	<i>Задоріна О. М., Велієва М. В., Оленич Ю. Л.</i> МЕТОДИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ «ТРИГОНОМЕТРІЇ» У ВНЗ І-ІІ РІВНІВ АКРЕДИТАЦІЇ ТА ЇЇ ЗАСТОСУВАННЯ У КУРСІ ВИЩОЇ МАТЕМАТИКИ.	493
75.	<i>Зіненко К. А.</i> ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БАЗИ ОЦІНЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ БУДІВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА.	498
76.	<i>Ігнатенко В. Д.</i> ОСНОВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ СТРАТЕГІЇ ЯК ВАЖЛИВОЇ КАТЕГОРІЇ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ПЕРЕКЛАДУ.	503
77.	<i>Кіндей Л. Г.</i> УПРОВАДЖЕННЯ МЕТОДУ ПРОЄКТІВ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНИЙ ПРОЦЕС ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ (НА МАТЕРІАЛІ РОБОТИ В ПЕРШОМУ КЛАСІ).	507
78.	<i>Клименко С. В., Саввін М. О., Клименко О. Д.</i> ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЗУАЛЬНО-АНАЛІТИЧНОГО АНАЛІЗУ ТА ДОСЛІДЖЕННЯ ВИПАДКОВИХ ВЕЛИЧИН.	518
79.	<i>Коваленко Д. В.</i> УДОСКОНАЛЕННЯ РЯТУВАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ ПРИ МОРСЬКИХ І РІЧКОВИХ АВАРІЯХ.	525
80.	<i>Коваленко Д. В.</i> РОЛЬ ЕЛЕКТРОННИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ У РОЗВИТКУ ЗАСОБІВ НАВІГАЦІЇ.	531
81.	<i>Коваль І. С.</i> ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ У ГАЛУЗІ ДИЗАЙНУ.	535
82.	<i>Коваль С. М.</i> ПЕДАГОГІЧНІ ІДЕЇ М. Д. ЛЕОНТОВИЧА.	540
83.	<i>Коваль Л. А., Онофрійчук О. П., Мичко Ю. А., Родіонова В. А.</i> УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНИМ БОРГОМ УКРАЇНИ.	550

ОСНОВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ СТРАТЕГІЇ ЯК ВАЖЛИВОЇ КАТЕГОРІЇ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ПЕРЕКЛАДУ

Ігнатенко Вікторія Дмитрівна

кандидат педагогічних наук, доцент

Білоцерківський національний

аграрний університет, Україна

Анотація. У тезах аналізується сучасна інтерпретація та розуміння поняття перекладацької стратегії з позиції різних науковців. Досліджуються основні характеристики та особливості перекладацьких стратегій, які розглядаються в різних аспектах філології та методики навчання перекладу.

Ключові слова: перекладацька стратегія, переклад, текст перекладу, текст оригіналу, адекватність.

На сьогодні актуальним у контексті дослідження навчання майбутніх перекладачів є проблема перекладацьких стратегій. Дослідження стратегій перекладу часто постає у центрі уваги багатьох дослідників-лінгвістів та методистів, зокрема цьому питанню присвячували свої праці І. С. Алексєєва, В. С. Виноградов, В. М. Ілюхин, В. Н. Комісаров, Л.В. Коломієць, А.П. Мартинюк, Л. Л. Нелюбин, Я. І. Рецкер, О.В. Ребрій, Ю. Найда, П. Ньюмарк, В. В. Сдобніков, А. Д. Швейцер, А. Chesterman, W. Lorsch, L. Venuti. Однак, незважаючи на зацікавленість науковців, однозначності щодо визначення та означення поняття перекладацької стратегії до сьогодні немає.

У перекладознавстві стратегія перекладу представляє собою потенційно свідомий план або дії перекладача щодо вирішення конкретних перекладацьких проблем в межах перекладацького завдання, як в перекладеному тексті загалом, так і в будь-якому його сегменті зокрема [1; 2]. Отже, стратегія перекладу, перш за все, характеризується усвідомленістю та послідовністю дій перекладача,

тобто передбачає заздалегідь продуманий алгоритм перекладацьких дій (етапи та способи діяльності), які спрямовані на розв'язання локальних та глобальних проблем перекладу тексту задля досягнення перекладацьких цілей.

Слідом за А.Д. Швейцером, відзначимо ще одну особливість перекладацької стратегії, яка полягає в адекватній передачі з іноземної мови на мову перекладу комунікативної інтенції тексту оригіналу [3]. Текст перекладу повинен максимальною мірою репрезентувати зміст оригіналу, властивий автору спосіб вираження думки, його комунікативну стратегію, що досягається шляхом збереження максимально можливої структурно-семантичної близькості вихідного і перекладного текстів [4, с. 93].

Проте варто зазначити, що перекладацька стратегія не передбачає чітко обмежену та статичну послідовність перекладацьких дій, а навпаки – гнучкість і залежність від численних факторів: комунікативних установок та інтенцій автора оригіналу і цілей перекладу, характеру реципієнта та специфіки предметної ситуації, яка стоїть за текстом, та ін. [4].

Т. В. Пастрик виділяє три групи перекладацьких стратегій, які вербалізують основні фактори, які впливають на вибір стратегій перекладу і які залежать від адресата (конативні), індивідуальних особливостей перекладача (особистісні) та від самого тексту або, точніше, від лінгвістичних та текстових знань перекладача (знання про когнітивну, емоційну, естетичну інформацію та особливості її вербалізації) [5].

Важливим є також послідовність реалізації стратегії, погляди на яку у лінгвістів теж різняться. І. С. Алексєєва виділяє три етапи стратегії перекладу: 1. Передперекладацький аналіз тексту (зібрання зовнішніх даних про текст; визначення джерела і реципієнта; склад інформації та її насиченість: когнітивна, оперативна, емотивна, естетична інформація; комунікативне завдання, жанр мовлення). 2. Аналітичний варіативний пошук (створення тексту перекладу). 3. Аналіз результатів перекладу [6, с. 322-334].

Е. Г. Поломских та В. В. Барсукова розглядають такий самий принцип реалізації перекладацької стратегії, доповнюючи останній етап прагматичною адаптацією перекладу до умов існування у культурі мови реципієнта [7, с. 8].

В.В.Сдобніков на основі ретельного аналізу самого поняття стратегії через категорію діяльності та мотиву визначає механізм вироблення стратегії через наступні основні складові: уявлення про специфіку ситуацій, формування, її образа та планування введення суб'єкта в певну ситуацію. При цьому важливим та відмінним представляється у його дослідженні момент прогнозування: суб'єкт складає прогноз можливих змін, розвиток ситуації, включаючи прогнозування можливих реакцій об'єктів на розвиток зі сторони суб'єкта [8].

Отже, відповідно до проаналізованої літератури оптимальною, на нашу думку, є така послідовність етапів реалізації перекладацької стратегії: передперекладацький аналіз; аналітичний варіативний пошук; аналіз результатів перекладу та редагування, прогнозування.

Таким чином, було визначено основні особливості перекладацьких стратегій, які полягають в усвідомленості послідовних дій перекладача, адекватній передачі комунікативної інтенції тексту перекладу в умовах двомовної комунікації, гнучкість та залежність від певних факторів, які лежать в основі вибору стратегії перекладу: адресат, перекладач і текст. Та було визначено оптимальні основні етапи реалізації стратегії перекладу: передперекладацький аналіз; аналітичний варіативний пошук; аналіз результатів перекладу та редагування, прогнозування.

Перспективу подальших розвідок з даної теми вбачаємо у розробленні методики навчання перекладацьких стратегій майбутніх перекладачів, зокрема у галузі науково-технічного перекладу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Krings, H.P. Translation problems and translation strategies of advanced German learners of French. // J. House, & S. BlumKulka (Eds.), *Interlingual and intercultural communication*, Tübingen, 1986, с. 18.
2. Loescher, W. Translation performance, translation process and translation strategies // Tübingen: Gütersloher Verlagshaus, 1991., с. 8.
3. Швейцер А. Д. Теория перевода: Статус, проблемы, аспекты / А. Д. Швейцер. – М. : Наука, 1988. – 215 с.
4. Нелюбин Л. Л. Толковый переводоведческий словарь / Л. Л. Нелюбин. – 3-е изд., перераб. – М.: Флинта: Наука, 2003. – 320 с.
5. Пастрик Т.В. Концептуальна модель продуктивного білінгвізму перекладача. Збірник наукових праць Інституту психології ім. Г.С. Костюка. 2006. Т. 8. Вип. 2. С. 141–148.
6. Алексеева И.С. Профессиональный тренинг переводчика: учеб. пособие. Санкт-Петербург: «Издательство Союз», 2001. 288 с.
7. Стратегии перевода (теоретические основы модуля): учебный модуль для слушателей специальности “Переводчик в сфере профессиональной коммуникации” / сост. Е. Г. Поломских, В. В. Барсукова; Перм. ун-т. – Пермь, 2009. – 255 с.
8. Сдобников В. В. Стратегия перевода : общее определение / В. В. Сдобников // Вестник Иркутского государственного лингвистического университета. – 2011. – № 1. – С. 165–172.

**УПРОВАДЖЕННЯ МЕТОДУ ПРОЄКТІВ
В ОСВІТНЬО-ВИХОВНИЙ ПРОЦЕС ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ
(НА МАТЕРІАЛІ РОБОТИ В ПЕРШОМУ КЛАСІ)**

Кіндей Леся Григорівна

к. філол. н, доцент,

доцент кафедри методик

дошкільної та початкової освіти

Центральноукраїнський державний педагогічний

університет імені Володимира Винниченка

м. Кропивницький, Україна

Анотація: У статті обґрунтовано значення організації проєктної діяльності для здобуття учнями знань, розвитку вмінь і навичок у невіддільному взаємозв'язку з реальною життєвою практикою в процесі проблемно-орієнтованого освітнього пошуку. Окреслено специфіку роботи з проєктами в першому класі на матеріалі обраної теми. Розроблено методичні рекомендації до організації проєктування в освітньо-виховному процесі молодшої школи.

Ключові слова: освітня діяльність, проєктна діяльність, метод проєктів, початкова школа, пізнавальний інтерес.

Стратегічною метою реформування й модернізації освіти в Україні є створення ефективного інноваційного освітнього середовища в навчальних закладах з упровадженням сучасних технологій навчання. Забезпечення продуктивної освіти є підґрунтям для стимулювання активності особистої творчої енергії, мотивації до результативної самоосвітньої діяльності, розвитку творчих здібностей особистості завдяки раціональному підбору засобів і форм продуктивного навчання, однією з яких є метод проєктів.